

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 14

W NIEDZIELĘ DNIA 18. LUTEGO 1798.

Z Wiednia d. 10. Lutego.

Przeznaczony do tutejszego Cesar. skiego dworu Francuzki ambasador jenerał Bernadotte, przybył tu d. 8. t. m. wieczor z dwiema adiutantami i z dwiema sekretarzami.

Z Paryża d. 26. Stycznia.

Jenerał Buonaparte, który w krotce do Rastadt' odjechał, odebrał ostateczną instrukcyą, żeby pokoy z Rzeszą w miesiącu iednym zakończył, albo Rzeszy na nowo wojnę wypowiedział. Wspomniany jenerał, chce dla swojej żony dobra Dravel o 6 godzin od Paryża odległe kupić, które do 15,000 liw: dochodu czynią, wielki ogrod i piękny zamek małą.

Względem poselstwa P. Stael do Paryża ieszcze rzecz nie ukończona. Gabinet Sztokolmu chce wprzod, żeby dyrektoriat hrabiego Fersen w Rastadt uznał, i życzy sobie, żeby do dworu Sztokolmskiego obywatela Noel jako posła wysłał.

Korwetta la Volante, która Pichegru, Barthelemy, Lafon-Ladebat i 13 innych deputowanych do Cayenny zawiozła, do

Rochefort nazad powrociła. Wszyscy ci deputowani po 52 dniowey podróży stanęli tam zdrowi, i nie prawda, żeby Barthelemy miał w drodze umrzeć. Od wieczoru wyprowadzonych nadeszły tu listy. Gdy tam stanęli odebrali swoje pieniądze i rzeczy, i dobrze ich przyjęto. Barthelemy, Pichegru i bywszy deputowany Larue zostali do Sanamar, o 25 mil od Cayenny odległego miejsca, okolic urodzajnych i zdrowych zaprowadzeni. Tamtejsi dzicy ludzie dobrowolnie offiarowali się wystawić wygodne budy dla wyprowadzonych. Barthelemy oprócz swoich słuzących ma 3 oliwkowych ludzi bardzo sobie przychylnych. Do bywszego reprezentanta Larue przywiązał się także ieden dziki człowiek. Ten i inni wyprowadzeni zapraszają swoje żony, żeby się do nich z swemi dziećmi, nabrawszy narzędzi rolniczych, instrumentow i innych drobności i towarow lubionych od dzikich, do nich przeniesły.

Podług urzędownego rapportu z Korwyki pod dniem 30 grudnia, zaraźliwa⁴

choroba wcale tam już ustała. Mieszkania w okolicy Solaro, gdzie się ta choroba pokazała, zostały spalone; ale mieszkańcy odbiorą za nie wynagrodzenie.

Minister wojny wydał do generałów i inspektorów armii okólnik, w którym zaleca im, żeby mieli staranność, aby zasady republikańskiego w żołnierzach powracających do oyczyzny nie wygasły. "Pokoy, mowi, jest prawda już na lądzie przywrócony, i rzeczpospolita nie ma się więcey przyczyny o swoy byt obawiać; ale wewnątrz siebie ma nieubłaganych nieprzyjaciół, którzy niezgodę i niespokoyność robią. Przy korpusach nie ma bydź nazwisko pułkownika; podpułkownika Mci pana &c. cierpiane, ale na to miejsce piękne imie obywatela używane. Ci generałowie, którzy najlepiej zachowają wojsko, od zastawionych na niego sidła, zyskają ufność u dyrektoryatu. ,,

Rzeczpospolita Cysalpińska nie chce do proponowanego od króla Sardyńskiego przystąpić alliansu, poki wprzod formalnego z rzeczpospolitą Francuzką alliansu nie zawrze.

Urząd ministra skarbowego, miał bydź bankierowi Haller, podskarbiemu jenerałnemu Włoskiej armii proponowany, ale go nie przyjął.

Hrabia Cabarrus odieżdża ztąd za 8 dni do Madrytu nazad, Utrzymują tu, że dwor Hiszpański za nadto się do dworu Portugalskiego przychylnym okazał i za nim się interesował. "Každy się pyta, mowi Poultier w swoim dzienniku, iak się interes a z Portugalia ukończą, i co się z kawalerem d'Aranzo stanie; czy pokóy z Portugalia będzie zawarty, lub czy z Lizbony nasze woyską do Londynu pomasze

rują. O tym dowiemy się, mowi daley, iak tylko hrabia Cabarrus wyiedzie. ,,

Bywszy w Rzymie ambasador Buonaparte zasiadł już w radzie 500, iako deputowany Korsyki.

Tuteysze urzędowe pisma przywodzią, iako dalszy ciąg do rodow, o zasłych w Rzymie zdarzeniach listy obcych tam posłów i agentów, którzy w nich swoje myśli o tych zdarzeniach otwierają. W wstępie do tego zbioru, który się już z 15 takowych sztuk składa stoi: "Kardynał Doria, który dawniey 12 lat w Paryżu Papięskim nuncyuszem zostawał, umyślnie sekretarzem stanu, na miejscu kardynała Busca mianowany został, aby rząd Francuzki uwierzył, iż rząd Papięski odmieł swoią politykę, czego iednak nigdy nie zrobił. Nadaremnie dopominano się o zaboyców Bassevilla, &c. Sekretarz legacyi Pruskiej Corona, Szwedzki poseł i inni dyplomatyczni agenci w Rzymie ganią wszyscy w swoich listach do Buonapartego, postepok rządu Rzymskiego w d. 28 grudnia. Zaświadczaią nawet, że woyska Papięskie na pismie rozkaz miały, strzelać do Francuzow. Szwedzki poseł, gdy chciał nappierwey do Buonapartego popieszyć, obrocili żołnierze przeciw niemu broń. Tenże mowi w liście swoim, że kapitan Amedei, który na ów czas nad woyskiem miał kommendę, nosi zabraną jenerałowi Duphot szablę, iako znak odniesionego zwycięstwa, kapral, który do niego strzelił miał sierżantem zostać, a osoba idna zdobyła po nim złoty zegarek &c. ,,

Cechmistrz Ochs, który się tu iako deputowany Bazylei znajduie, pisząc do swych kommittentow wyraził im z gorli-

wością republikańską, że im ostatni raz dać tytuł wiele mogących i potężnych panów, gdyż piękny tytuł obywatela musi mieścić jego nadal zastąpić. Uważa on jako zrobioną rewolucyą w Szwajcaryi. W Bazylejskim będą już zgromadzenia pierwiastkowego zrobione dla ułożenia konstytucyi &c.

Dnia 23 dekretowała już rada 500 na wniosek generała Jourdan, że przeznaczony 1000 mill: liwr: dla obrońców oyczyzny, będą w formie tontynu na dożywotnie intraty podzielone, i te się zaczną od powszechnego pokoju. Każdego intrata będzie stosowana do lat służby w wojnie rewolucyney, nie mając względu na stopień. Największa intrata będzie 1500 liw. umierającego intrata spada na wszystkich, a gdy wszyscy dojdą do 1500 liw. dopiero spada na naród. Dług ten jako jest święty, tak też nie będzie nigdy zatrzymany. Oznaczona niniejszą ustawą intrata, nie odejmuje wyznaczony niektórym osobom pensyi, chyba gdyby ta intrata przypadła na osobę, którejby pensya 1500 liw: lub więcej wynosiła, będzie jej wolno na ten czas iedno tylko z tego dwoyga sobie obrać.

Po okropnym odmalowaniu przez Riou obchodzenia się w Anglii z naszymi niewolnikami, dekretowała rada 500 d. 24, żeby dyrektoryat z przeznaczonych mu na nieprzewidziane wydatki 16 mill: użył na utrzymanie tych niewolników, a jeżeliby te nie wystarczyły, tedy resztę ma dobrać z dobrowolnych składek, a dla dopełnienia tej summy będzie tak nazwana taxa ludzkości na bogatych postanowiona. Rada starszych obydwie te rezolucye potwierdziła.

Wczoraj zasiadł Santhonax bywszy

kommisarz w St. Domingo, jako deputowany z tej wyspy w radzie 500. Wkrótce ma się z uczynionych mu zarzutów oczyścić.

Z Paryża d. 28. Stycznia.

Rządzący senat Bernieński kazał się Francuzkiego, generała Pouget zapytać, dla czego on zkolonną 15,000 woyska w Carrouge stoi. Generał ten odpowiedział ustnie, że on się wcale polityką niezatrudnia, i nic więcej na świecie nie zna, iak powiedzieć z rozkazu dyrektoryatu woyskom swoim: w prawą, lewą, na przod, marsz! Bernieńscy deputowani, niekontenci z tej odpowiedzi, żądali od niego na piśmie odpowiedzi; on dał im takową odpowiedź: "Przez waszych wysłańców P. majora de Rovereaz i P. kapitana Rigaud odebrałem waszą depeszę, podpisaną do generała Masseny, a w jego nieprzytomności do kommanderującego generała w Ain i Montblanc departamencie. Francuzcy wojownicy nie mogą i nie powinni się w politykę mieszać; obowiązkiem ich jest wykonywać rozkazy, które od najwyższej władzy odbierają, i mają się za szczęśliwych, że są przywodzeni od rządu, którego mądrość i sprawiedliwość w historyi wolnych ludow na zawsze pamiętną epoką będzie."

Później wydał dyrektoryat wyrok względem aresztowania przez rząd Bernieński P. Junod który z dalszych swych, skutków daleko jest ważniejszy. Ma być uczynione wyszukanie, czyli ten obywatel aktualnie jest rodem z kraiu Wodow, i czyli rządy Berna i Freyburga przestąpiły wyrok Francuzkiego rządu, przez który patryntow kraiu Wodow w swoją wzięli opiekę, i na czonki owych rządow, za

każdy ucisk ich osób, lub majątku osobistą odpowiedzialność włożył. W przypadku gdy się okaże, że Junod z kraiu Wodow jest rodem, ma obywatel Mengaud nasz w Bazylei minister, natychmiast jego uwolnienia żądać, a gdy to nie nastąpi, dać Francuzkim jenerałom na granicy stojącym znać, którzy już rozkaz mają do aresztowania, gdzie tylko napadną rządow Berna i Freyburga człookow.

Wyprowadzonym w Cayennie daią całkowitą porcyą żywności, suknie i inne do potrzeby rzeczy dostawia im rządca Kolonii. Francuzki agent wyznaczył im na 20 mil kraiu, gdzie pod dozorem zwierchności spacerować mogą. potym dał każdemu sztukę roli do uprawy i mogą więcey kupować i zakłady czynic. Porcye które im daią, są porcye marynarskie, zamykaiące w sobie wino, mięso, legumiąc, drzewo, &c.

Dyrektoryat wystął obywateli Monge, Daunou i Florent w szczegulnieyszym zleceniu do Rzymu. Spokojny charakter i zasługi tych mężow, każą się spodziewać, że zgromadzone skarby kunsztow i umięiętności w Rzymie, od zemsty, którąby się nasi woiownicy z pier, wszego razu unieść mogli, potrafią zasłonić.

Institut narodowy, na mieysce Sicard, nauczyciela głuchych, którego dyrektoryat od ustawy d. 19 fructidor nie wyłączył, obrał obywatela Cailhafa.

Dzisiejszy Redaktor przywodzi z Strasburga artykuł podług którego fakcyja Angielska różne falszywe przeciw Buonaparcie i Rewbellowi pozmyślała dowody iakoby przeciw wolności Francuzkiej nastawali, resztę dyrektorow i członki o-

bydwoch rad wyrznąc chcieli i sami całą władzę osiągnąć pragneli &c. W tymże artykule dodacie, że obydwie te osoby w naywiększym są niebezpieczeństwie.

Dwor Madrycki mianował już innego ambasadora do Paryża. Stychać, że Xżę pokoju wszystkie urzędy składa.

Dzisiejszy Redaktor biie bardzo przeciw Szwaycarskim powiatowym urzędnikom, że uciskaią lud wieyski i w czasie swego 6 letniego urzędowania zbieraią po 100,000 talarow.

Przez rewolucyą w Hollandyi, o ktorey Batawski poseł Meyer przez kuryera wiadomość odebrał, i w tym i kraiu, mowi Redaktor, pozbawiono gabinet Angielski wszelkich nadziei i nowy cios mu zadano.

Armatorowie w Bordeaux i innych portach offiarowali powiększey części bez nadgrody 98 wielkich okrętow do wylądowania do Anglii.

Zona zmarłego w Konstantynopolu w kwiecie mlodości ambasadora Aubert-Dubayet, dopiero w przesłym miesiącu tam przybyła.

W Aix nazwano bramę i ulicę, którą powracaiące z Włoch woyska maszerowaiły, bramą i ulicą Włoską.

Hiszpański poseł Azara ieszcze z Rzymu nie wyiechał, tylko kuryera do swego dworu wyprawil.

“Zdaie się bydz rzeczą pewną mowią tuteysze pisma, że z państw kościelnych osobna rzeczpospolita od Cysalpiskiey uformowana będzie, i może nowa rzeczpospolita Rzymska powstanie.”

Dziennik *le Publiciste* przytacza, co następuje: “Dyrektoryat dowiedziawszy się o poruszeniach insurrekcyynnych na pra-

wem brzegu Renu, które Anglii przypisują, jako szukający wszelkich sposobów do zerwania kongresu w Rastadt, zaraz przedsięwziął dogodne środki do przydszenia ich w samem początku i do ukarania wicherzycieli czy oni są Francuzi lub Niemcy.“

Słychać, że Verninac, który już dawniey był w Konstantynopolu, ma tam znowu jako ambasador poysć.

W tych dniach odkryto tu kompanią fałszarzy monety, która dla tym lepszego ukrycia swego oszukaństwa podięta się dostawiać guziki do mundurów dla armii Angielskiej. Między niemi znajduje się bywszy margrabia Montecilit. Inną areztowano także kompanią, za fałszowanie billetów skarbowych.

Zebrani w Paryżu biskupi wydali pasterski list napominając katolików do czynienia na wyładowanie do Anglii składek.— Dziennik *la Clef des cabinets* przytacza, że Barthelemy pisał do dyrektoryatu usprawiedliwiając się i prosił go, aby mu pozwolił się do Hiszpanii udać.

Z Kadyx donoszą, że co iednak ręczyć nie można, że wice król Mexiku margrabia Branciforte z całą tą familią zamordowany został.

Jenerał Buonaparte dotąd się w Paryżu znajduje.— Od armii Renu przybył tu głowa sztabu jenerał Cherio. Jenerał Kellermanu znajduje się tu także.

Na nowej sali rady 500 oprócz innych bustów będą statui: Brutusa, Katona, Cicerona, Solona, Demostenesa i Li kurga postawione.

Trzeci dodatek do emigrantów listy ma być drukowany, i ten zamyka w sobie do 20,000 emigrantów.— Nasze dzien-

niki obwiniają także Genewę, nazywając ją małym w Szwajcarach Koblentz.— Część armii Mogunckiey ofiarowała także dzienny swoy żołąd na wyładowanie do Anglii.

Rada 500 dekretowała, że wyszłe losem członki z bywszey konwencyi, i te co teraz wyjdą, mogą być w nadchodzących elekcyach nazad na deputowanych obrane.— Taxa ludzkości dla niewolników Francuzkich w Anglii, została już od rady 500 uchwaloną. Wszystkie osoby, które płacą podatek zbytkowy, muszą w iociu dniach połowę tego podatku złożyć.

Dziennik ieden mówiąc o bliskim odejździe jenerata Brune w pewnym zleceniu od dyrektoryatu, wyraża: ” Jenerał ten ma się udać do iednego z dworów, który może wszystko zyskać przez alians z nami, a przeciwnie wszystko stracić, jeżeli go odmowi. „

Z Rastadt d. 30. Stycznia.

Oto jest urzędowa nota ministrów Francuzkich, na odpowiedź deputacyi Rzeszy:

” Nizey podpisani, odebrali odpowiedź deputacyi Rzeszy, względem propozycyi Renu za granicę rzczypospolitey Francuzkiej, odsyłając ją swemu rządowi, nie mogą się uwolnić od przetożenia, że się gruntuie na zasadach istotnie błędnych. Wiadomo jest całej Europie, że Rzesza wydała wojnę Rzczypospolitey w czasie, gdy ta szczerą chęć miała i mocne postanowienie utrzymania z nią pokoju; nie można tu więc nadciągać deklaracyi, że rzczypospolita nigdy w celu zwiekszenia się przez zdobycze wojny prowadzić nie będzie; deklaracyi, która procz tego w żaden sposób nie wyłącza słusznych wynadgrodzeń, a nadewszystko w przy-

padku niesprawiedliwej napaści, i która niszczyć nie może prawa, zarządzenia własnemu bezpieczeństwu przez ustanowienie granic stałych. Z drugiej strony widoczną jest rzeczą, że konstytucya Rzeszy przez zmniejszenie państw iey nie będzie zniszczoną. Nakoniec przedugodne artykuły pokoju, do którego Rzesza Niemiecka nienależała nawet, przywrodzone tu słusznie być nie mogą, zwłaszcza w czasie, gdy te artykuły, na artykuły ostatecznego pokoju później zawartego, zmienione zostały. Na tych wszelako trzech zasadach gruntuie się odpowiedź deputacyi Rzeszy, która od momentu, gdy one za błędne uznane są, tym samem utrzymać się nie może. Powody więc, na których gruntuie się żądanie rzeczypospolitey Francuzkiej trwają w swojej całości. Wynagrodzenie żądane od rzeczypospolitey jest sprawiedliwe, bezpieczeństwo iey wymaga Renu za granicę, a spokojność Rzeszy bardziej jeszcze tey wyciąga granicy, deputacya Rzeszy zagnoną była do przyznania urzędownie, że *rezeptla Francuz: nie powiększy się znacznie, ani co do swojej mocy ani co do wielkości, przez nabycie nadreńskich prowincy, czyli one uważane będą względnie propocyi, czyli względnie ięzyka, obyczajow i sposobu myślenia.* Z tego przełożenia, na które odpowiedź dana być nie może, wypada, że rzeczpospolita Francuzka nie z chęci powiększenia się żądała Renu za granicę, i że do żądania swego ma powód daleko ważniejszy; powód obydwom mocarstwom wspólny, to jest przez ustanowienie nieodmiennych granic zabezpieczyć przyszłą spokojność. Oto jest cała rzecz o którą w tym momencie idzie; ale nie o zbior kwestyy, któ-

reby deputacya, na miejsce prawdziwego naradzeń przedmiotu podstawić chciała.

Niżej podpisani iednę tylko przydadzą uwagę, to jest: że prędkie zezwolenie na żądanie rzeczypospolitey, następne roztrząśnienie zostających jeszcze kwestyy i zawarcie stałego pokoju niszczą wszelki pozor w zaiemnych skarg i zażaleń; ten jest iedyny sposob okazania istotney a nie pozorney tylko chęci, aby ustały nieszczęścia wojny. Dnia 9 Pluvios w roku 6 (d. 28 Stycznia.)

Pełnomocni ministrowie rzeczypospolitey Francuzkiej.

Treilhard.

Bonnier.

Z Medyolanu d. 18. Stycznia.

Przyłączamy tu list który, [podług gazet Turynskich, miał być pisany od króla Neapolitańskiego do Papieża.

“Król Jmć z zadziwieniem dowiedział się o zaszłym w Rzymie dnia 27 i 28 grudnia zdarzeniu, i rozważywszy go dostatecznie, wysłał natychmiast kawalera Micheroux do kommandanta Polskiego, ambasadora Buonaparte i dyrektoryatu Cysalpińskiego dla dowiedzenia się o zamiarach iakie mieć mogą względem państw Papieżkich. Wysłał przytym do Wiednia i dyrektoryatu do Paryża, dla powzięcia wiadomości o zamysłach dwóch tych rządów względem złamania zawartego traktatu w Campo Formido. Tym czasem zaś nim kardynał Braschi i P. Galepi złożą napismie swoje objaśnienia, J. K. Mci zapewnia Oyca Sgo, że wszystkimi swoimi siłami, bronić będzie, równie Stey iego osoby, iak ludu i Patrimonium Sgo Piotra.”

Rada wielka Cysalpinow [na wniesienie Bragaldi pomimo sprzeciwiania się Dandolo, wydała na dniu 10 wyrok stanowiący, że kardynałowie znajdujący się w krajach rzeczypospolitey złożyć mają w ręce dyrektoryatu odwołanie przysięgi wykonanej Papieżowi i zrzeczenie się kardynałstwa w przeciągu 48 godzin, albo w dniach trzech opuścić kraje Cysalpińskie, ale nazajutrz żądano aby wyrok ten odeślano do komisji. Na sefsyi dnia 11 roztrząsano wniosek, który od dawnego już czasu trudni ciało Prawodawcze, to jest, czy dobra duchowne za narodowe uznane będą. Compagnoni uważał, że tym wyrokiem utraciliby 12 mill. które naród za granicą posiada; stawał przy wniesieniu Sawonarola, odłożenia tego do dalszego czasu. — Czytano potym raport komisji wojskowej względem poselstwa dyrektoryatu, które kładzie potrzebny wydatek na utrzymanie wojsk Cysalpińskich 800,000 liw. na miesiąc. Komisya do 13 mill. tylko na rok te wydatki na liczbę 19 tysięcy ludzi teraz w służbie będących wyrachowała, i zamiast uchwalenia żądanych od ministra wojennego 22 mill., proponowała wystąpienie do dyrektoryatu poselstwa wzywającego go, aby przestał radzić wyszczególniony stan wszystkich wydatków. Wniosek ten przyjęto.

Ozaszłym nie dawno w Luka zdarzeniu różnie mówią. Najprzód doniesiono że demokraci zwyciężyli, i że wojska Cysalpińskie dla uskutecznienia połączenia dwóch rzeczypospolitych wezwane zostały. Pierwsze jest fałszem; ale to pewna, że wojska Cysalpińskie, które były do Malsu Carrara, na dniu 6 stycznia przy-

były udały, się do Lukki: jedni mówią, że wojska te składały się z dwóch pułbrigad, a inni że nie miały więcej nad 350, ludzi. Margrabia Luchesiński napotkawszy wojska te na dniu 7 w Montramitto o mil 4 od Lukki, do kąd on iechał, pierwszy o marszu ich rząd Lukkański uwiadomił, co nie takie niespokojności poruszenie w mieście sprawiło, Nazajutrz postrzeżono zbliżających się Cysalpinow na gorze S. Polegnana wyniosły nad miastem, a w krótkce potym kilku oficyerow Cysalpińskich udało się do kollegium z żądaniem wolnego dla ich wojska przejścia, które miały tak mówili, udać się do Karfagnane. Deputowany od senatu przelożył im, że miasto Luka nie jest na drodze do Karfagnane, i że żadney od rządu Cysalpińskiego o dozwolenie przejścia wojsk jego niecodebrawszy rekwizycyi, nie może tego dozwolić, azatym kazał zamknąć miasto i wnieść tam 2000 włóścianom pikami i kosami &c. uzbroionym. Nazajutrz Cysalpinowie nie przechodząc przez Luke udali się do Karfagnane; ale nasze dzienniki dodają, że krzywda ta zemszczoną zostanie.

Z Gratz d. 6. Lutego.

Nadeszłe tu wczoray z Włoch pisma i listy zapewniają, że Oyciec Święty przyszedł nazad do zdowia. Do d. 20 stycznia wszystko było w Rzymie spokojnie, D. 17 był dla zaszłego tam nabożeństwa ważny. Z kościoła Maryi Panny na Valli-cella szła wielka procesya do kościoła S. Piotra, na której cały prawie Rzym i 15 kardynałow było przytomnych. 8 osób niosło 3 święte pamiątki stolicy: dawny i cudowny obraz Świętego Salwatora, cudowny obraz Maryi Panny Portico i S.

Znacuchy pierwszego Apostoła. W kościele S. Piotra postawiono wszystkie te trzy świętości na Ołtarzu Papieżkim zwany, i tam przez 8 dni dla publicznego nabożeństwa wystawione były. Ktokolwiek z wiernych chrześcian w czasie tym przychodził do tego kościoła, otrzymał zupełny odpust. Całe to nabożeństwo odprawiono się z największym zbudowaniem; każdy z przytomnych wdychał i modły swoje o uproszenie pomocy do Najwyższego posyłał. — W tym samym dniu przybieg tam kurjer z wiadomością, że Cysalpinowie miasto Cita di Castello opanowali i będący tam garnizon mały w niewolę zabrali; tudzież że Papieżkie wojska już Tolentino opuściły i do Spoleto się cofnęły.

Wiadomości z Neapolu pod d. 16 stycznia donoszą, że Król Neapolitański margrabiego de Gallo sekretarzem stanu do zagranicznych interesów, marynarki i handlu mianował.

Z Florencji odbieramy wiadomość, że będący tam Francuzki minister Cacault odebrał przez kurjera od dyrektoryatu zlecenie podania Toskańskiemu dworowi noty z oświadczeniem, że dyrektoryat postępek tego dworu, jako też postępek jego ministra w Rzymie, jako dowód szczerzej przyjaźni, między obiema rządami zachodzący uznaje, i że ten dwor na wzajemney jego przyjaźni polegać może.

Z Hagi d. 30. Stycznia.

Codziennie odbiera konstytucyjne zgromadzenie z różnych miejsc rzecypolspoltey z powinszowaniem adresu, o szczęśliwie ukończoney rewolucyi. Dyrektoryat wykonawczy już swoje urządowanie rozpoczął, i obywatela Vreedé swoim prezydentem obrał. Zapieczętowane papiery wydał dla zagranicznych interesów

otwartą zaraz dla użycia ich. Co się tyczy 8 procentów, które obywatele z swych intrat płacić muszą i pozostałych jeszcze załęgłości, obmyśli dyrektoryat naydogodniejsze środki, aby zapłata ich nie sprawiła przykrości obywatelom. Zgromadzeniu podają bardzo wiele nowych projektów, ale ono wszystkie odkłada, póki konstytucya nie będzie zrobiona.

Obywatel Van Hasten, złożył sekretaryą zgromadzenia, a wielu innych członków urzędy deputowanych. — Zgromadzenie prowincjonalne Utrechtu przyjęło dobrowolnie swoje przemienienie na administracyą i poddało się zgromadzeniu.

Z Szwajcaryi d. 25. Stycznia.

Jeszcze pod d. 12 t. m. wydał rząd Bernenski odezwę do Szwajcarów, która się tak zaczyna: Ochnijcie się synowie Helwecyi, Ocknijcie! oyczyzna jest w niebezpieczeństwie. Dalej maluje w niej korzyści terażniejszy konstytucyi Szwajcarów. Na tę odezwę nadeszły z wielu miejsc podpisy, w których mieszkańcy wszystko ofiarują na obronę oyczyzny. Nawet w kraju Wodow odnowiło wiele gromad wierności przysięgi, i chcą konstytucyi Szwajcarskiej bronić. Wszystkie kantony prócz Bazyleyskiego chcą przysięgę związku w Arau odnowić. W takim położeniu rzeczy, zdają się wiszące chmury nad Szwajcaryą rozchodzić.

Magistrat Schaffhausenski zniósł poddaństwo, Bazylejskim włościom oddano rezolucyą przychylając się do wszystkich ich żądań.

Z Ehrenbreitstein d. 29. Stycznia.

Tu jest wszystko w pomieszanu i strachu. Francuzi czynią przygotowania do ataku ania ciężką artylleryą tej fortecy. Jutro będzie pierwsze wezwanie-

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W NIEDZIELĘ DNIA 18. LUTEGO 1798.

Z Warszawy d. 26. Stycznia.

Kommissya wspólna trzech Nayias: Dworow, do uregulowania długow Nayias: Krola Jmci Stanisława Augusta i bywșszy Rzeptey Polskiej; przystępujac do weryfikacyi długow i pretensyi do tegoż Nayias: Krola Jmci mianych i w protokole kommissyi umieszczonych; uwiadomia wszystkich wierzycielow, aby do stawienia się przed tą kommissyą bądź osobiście, bądź przez swych dostatecznie unocowanych plenipotentow, będących w stanie dania potrzebnych objaśnień w czasie weryfikacyi, w tym porządku, w jakim ciż wierzyciele zapisani zostali, i podług danych im numerow, czynić się mający; w gotowości byli. — Przeto tym-czasowo przeznaczone są tymże następujące do stawienia się terminy: — Dzień 8 podług Ruskiego kalendarza, 19 marca roku bieżącego, dla wierzycieli pod numerami od 1 aż do 5 wciąż wpisanych. D. 9. (20) marca dla tychże pod nr: od 6 — 10. — D. 10 (21) tegoż, dla tychże nru: 11 — 15. — D. 11 (22) ditto dla tychże nru: 16 — 20. — D. 13 (26) ditto — od nru: 21 do 25. — D. 16 (27) ditto od nru: 26 — 30. — D. 17 (28) ditto od nru: 31 do 35. — D. 18 (29) ditto od nru: 36 — 40. — Dzień 22 marca (2) kwietnia ditto od nru: 41 — 50 D. 23 marca (3) kwiet: ditto nru: 51 do 55. — D. 24 marca (4) kwiet: ditto od nru: 56 — 60. — D. 31 marca (11) kwiet: ditto od nru: 61 — 65. — Dzień 1 (12) ditto od nru: 66 — 70. — D. 5 (16) ditto od nru: 71 — 75. D. 6 (17) ditto od nru: 76 — 80. — D. 7 (18) ditto od nru: 81 — 85. — D. 8 (19) ditto od nru: 86 — 90. — D. 12 (23) ditto od nru: 91 — 95. — D. 13 (24) ditto: od nru: 96 — 100. — D. 14 (25) ditto: od nru: 101 — 105. — D. 15 (26) ditto: od nru: 106 — 110. D. 19 (30) ditto: od nru: 111 — 120. — Każdy przeto z pomienionych wierzycieli, na trzy dni najmniej przed wyznaczonym sobie podług swego numeru do weryfikacyi terminem, u JW. pełnomocnika Nayias: Krola Jmci Stanisława Augusta, ze swym dokumentem oryginalnym kommissyi na czas oznaczony objaśnienia. — Dopełniwszy tego, ciż wierzyciele przed kommissyą na terminach sobie przepisanych o godzinie 9 z rana, bądź osobiście, bądź przez swych plenipotentow stawić się mają; będąc oraz obowiązani podać memoriał w języku Niemieckim lub Francuzkim, w którym wszystkie okoliczności, któremi do poselszyi wszelkich swych pretensyi przyszli, wyszczególnią; tudzież złożyć wszystkie dokumenta oryginalne, które tylko na poparcie ich pretensyi służyć mogą, i dać wszelkie objaśnienie, których też kommissya wymagać od nich za rzecz potrzebną osądzi, oceniwać nakoniec, dopoki ich pretensye w miarę dowodow, za sprawiedliwe uznane, w ciat długow przyznanych, wpisane nie zostaną. — W przypadku gdyby który z wierzycieli ani osobiście, ani przez swego plenipotentą, na terminie sobie wyznaczonym nie stanął, lub wzwyz przepisanych sobie postępowania prawideł nie zachował; pewno ma się spodziewać, iż w swym prawie upadnie i pretensya jego za nie ważną i nie być uznaną będzie. — Od 1 maja nowego stylu, roku bieżącego, weryfikacya tymże samym sposobem od Nru: 121 daley nastąpi, dla przyspieszenia iednakże dzieła, podobny termin ustanowić się mający, ale dla większy na raz liczby wierzycielow, oznaczony będzie, i przez gazety Warszawskie obwieszczono zostanie, kiedy się każdy z kredytorow ma stawić. — Ostrzeżga się przeto wszystkich nieprzygotowanych wierzycielow, iż się tu około tego czasu znajdować, albo przywoiteimi swych plenipotentow instrukcyami opatrzyć mają; w uchybieniu czego, wynikające skutki z praelusy, czyli upadku na terminie, sami sobie przypisać będą musieli. — Dan w Warsza- wie dnia 11 (22) stycznia 1798.

Kommissya wspólna Nayias: trzech Dworow, do uregulowania długow Nayias: Krola Jmci Stanisława Augusta, i bywșszy Rzeptey Polskiej.

Z *Frankfurtu d. 30. Stycznia.*

Pogłoska iakoby się kongres w Rastadt na niczym miał rozeyść, nie zdaie się tym więcej z prawdą zgadzać, że zdarzenie takowe odnowiłoby wojnę w Niemczech, a byłaby przeciw słabym stanom Rzeszy, które nie są w stanie oparcia się.

Jenerał Mack pojechał z Palsau do Salzburga. Jenerał Lefevre zniósł w Moguncyi osobistą opłatę żydow.

Z *Kopenhagi d. 3. Lutego.*

Wydany we Francyi dekret na zabiekanie wszystkich okrętow i ładunkow, na którychby się Angielskie towary znajdowały, wielkie między tutejszemi kupcami sprawił wrażenie.

Wszystkim szefom morskiego werbunku, postano już rozkazy, do rozpisania liczby każdy w swoim dystrykcie potrzebnych ludzi do zwyczajnego uzbroienia na rok przyszły.

Do Rygi zawinęło w przeszłym roku 942 okrętow, a 937 wyszło.— Do Kadyx weszło w roku przeszłym 585 okrętow.

Nowey agendy kościelney pozwolono patentem dnia 26 stycznia w wszystkich księstwach używać.

Z *Zurych d. 27. Stycznia.*

Przeszłej nocy nadeszła tu kuryerem wiadomość, że Francuzi do kraiu wodow weszli. Nasza rada miała z tego powodu nadzwyczajną dziś selsyą.

Na w czorayszey selsyi seymu w Arau wszystkich kantonow postowie wyiąwszy Bazyleyskiego, wykonali przysięgę związku.— W okolicach Münster &c. zwołano lud, że oyczyzna jest w niebezpieczeństwie, aby się brał do obrony kraiu; lecz gdy w Krüsnacht tę uczyniono propozycyą, powstało 4 ludzi, żeby wszystkich

aresztowanych natychmiast z wszelkiemi honorami uwolniono, i przywileie ludowi wrocono.

Cały kanton Zurych żąda wypuszczenia aresztowanych i powrócenia ludowi jego przywileiow.

Z *Frankfurtu d. 31. Stycznia.*

W momencie gdy kraie położone na lewym brzegu Renu są przedmiotem negocyacji w Rastadt i wnioskow Europy całej, następujące pismo będzie ciekawym: *Fryderyk Wilhelm Krol Pruski &c. do Regencyi w Emmerich.* Dowiedzieliśmy się z największym ukontentowaniem, że podani nasi na lewym brzegu Renu, a nayszczególniey w prowincyi Kliwii, prywatnie okazali przywiązanie do osoby naszej i domu naszego, w momencie, gdy się gotowała, chociaż w prawdzie na pozor tylko w składzie ich rządu odmiana, któraby ich pod obce poddała panowanie, i że oświadczyli, iż w żadno sposob takowey nie żądają odmiany. Gdy przywiązanie, miłość i wierność naszych poddanych są dla nas bardzo drogie, i gdy z radością i rozrzewaniem widzimy tego dowody, posyłamy wam iak naywyrażnieyszy rozkaz zaspokoienia całkowicie i iak nayprędzey wiernych tych poddanych, iż odmian, które im zagrozić zdają się, obawiac się bynajmniej nie mają, i że we wszystkim, co się ich dotyczy, skład rządu dziś będącego, wpływ swoy zupełny i całkowity mieć będzie. W Berlinie d. 18 Stycznia 1798.

Podpisano *Fryderyk Wilhelm.*

Od granic Austryi d. 22. Stycznia.

Zapewniaią, że będzie 30,000 ludzi woyska w każdej Galicyi; że jenerał artyleryi hrabia Latour naywyższą mieć bę-

dzie kommendę w Galicyi wschodniej, a generał leitnant hrabia Harnoncourt w Galicyi zachodniej. Podług listow z Budy, w krotce w Karłowicach w Sklawonii, synod Grekow nieunitow ma się zgromadzić; nie tylko arcybiskup archimadryci, Protopopowie, ale też i inne świeckie najsłynniejsze w narodzie osoby na nim będą przytomne. Zapewniają, że procz poprawienia wielu nadużyćciow, małżeństwo więzy ma być także zniesione.

Z Medyolanu d. 21. Stycznia.

Przybyli tu ministrowie Neapolitański i Hiszpański, którzy przy naszej Rzeczypospolitey mieszkać będą. Woyska Francuzkie i Cysalpińskie wciąż posuwają się ku Raymowi; biega nawet pogłoska, że już tam weszły. Dowiadujemy się z Genui, że tam na dniu 17 ciało prawodawcze rozpoczęło swoje sefsy. Podług przesłanego od dyrektoryata do rady wielkiej poselstwa pokazuje się, że siła zbrojna

Rzeczypospolitey Cysalpińskiej nie wynosi więcej nad 20 tysięcy ludzi. Rada nowo wydana wyrok, stanowiący, że wszyscy schronieni Wenetczykowie którzy dowiodą, że żądali przyłączenia do Rzeczypospolitey Cysalpińskiej, przypuszczeni zostaną do używania prawa obywatelskiego. Na iedney z ostatnich sefsy członek ieden donosił o rozrzutnościach i zdzierstwach, które wewnątrz Rzeczypospolitey są popełniane. Ministra wewnętrznego Ragazzi mocno obwiniano, o wiele samowolnych czynow i nadużycie władzy. Na teyże samey sefsy Lattanzi żalił się na niejaką opiekę, w której Rzeczpospolita Francuzka utrzymuje Cysalpińską, co przeszkadza dyrektoryatowi i ciału prawodawczemu wydania natychmiast wojny dworowi Rzymskiemu, żądał przynajmniej, aby postanowiono, że wszystkie Cysalpińskie woyska na wyprawę tę pod rozrzządzenie Francyi oddane będą.

D O N I E S I E N I A.

W drukarni Jana Młaya na Floryańskiej ulicy wyszła nowa książka, służąca razem do zabawy i nauki pod tytułem: Idzi Bias Niemiecki, czyli przypadki Piotra Klaus w trzech częściach in 8vo. Żł: pol: 7.

Tamże dostanie jeszcze kalendarzykow kieszonkowych na rok 1798, w których oprócz kalendarza Francuzkiego, dla czytających pisma publiczne wielce potrzebnego, wiele innych użytecznych znajdzie się ciekawości. W papier oprawny kosztuje Żł: pol: 1. - 18. a w pudzku Żł: pol: 2.

Nomine Cæs. Regiæ Magistratus Urbis Metropolis Cracoviæ, Regni Gallicię occidentalis. Illustribus Magnificis Xaverio Książ Malsolski & Helenæ Książowa de Malsolskie imi. Voti de Ligne 2di. Potocka medio præsentis Edicti hisce insinuat, quod nimirum Reverendus, Franciscus Ceypler ad Magistratum huncce Cracoviensem adversus eos in causa sua puncto solutionis f. p. 1000 cum provisione per 8 à 100 inscripta, titulo successionsis pætensorum, sub præsent. 28 8br. 1797 Nro. 641 lidelum potrexit, iudicique opem quoad id iustitia exigit imploraverit Cum autem Magistratus hicce ob ignotum Eorum habitationis locum, vel plane a Cæs. Regiis hæreditariis terris absentiam ipsis sub hodierno hic loci degentem Advocatum Dnum. Liebich, obveniêdo ipsorum periculo, & impetio qua Curatorem constituerit, quocum etiam his contestata in conformitate præscripti pro Cæs. Regiis hæreditariis terris Judiciarii Codicis agitabitur. atque etiam terminabitur ideo idem hisce finem in eum admonentur, ut tempore adhuc opportuno ipsi compareant vel Curatori dato, si quæ forte haberent, juris sui adminicula tempestive transmittant, vel denique alium

quamquam Mandatarium constituent, foroque huic denominent & pro ordinae praescrip-
to ea juris adhibeant media, quae ad suam defensionem maximo efficacia esse judi-
caverint, ut note, quod fecerit adversae fors cunctationis suae sequela subimet ipsi sint
imputande. Ita enim sanciant praescriptae pro Caes. Regis haereditariis terris leges.

Gelinek. m. p.

Wahlmann m. p.

J. Wrtvskiewicz m. p.

A. Borkowski m. p.

Aat. J. Feistemantel.

*Ex Consilio Caes. Regii Magistratus Urbis Me-
tro: Cracoviae die 30 Mensis Iobris Anno 1797.*

V. Lichocki.

affixum die 29 Januarii 1798.

Jacobus Paczkowski Expe.

Wieś Okonin w Tarnowskim cyrkule do funduszu Religii należąca doia 19 mar-
ca roku przyszłego 1798 w Lwowie w kancelaryi C. K. dobr kameralnych admini-
stracyi we wschodniej Galicyi z rana o godzinie 9 naywięcey podaiącemu przedana
będzie.

Fiskalna czyli naypierwey wywołać się mająca cena wynosi 16892 zł: ryń 35-
kr. zatyż każdy chęć kupienia mający Rytgeldem czyli vadio od 1689 zł. ryń. 15 kr.
za które prowizyi domagać się nie może, opatrzony bydź powinien.

Rubryki intrat są.

1128	dwochciąglych dni pańszczyzny po 6 kr.	.	.	112	zł. R.	48	kr.
2155	dni pieszych pańszczyzny po 4 kr.	.	.	143	—	—	40
23	Sztuk kaptonow po 7 ½ kr.	.	.	2	—	—	52 ½
1	Wieprz karmiony od młynarza	.	.	3	—	—	—
	Czynsz gruntowy w gotowiznie	.	.	1	—	—	28
	detto detto od pastwiska	.	.	16	—	—	30
Od 130	Morgow 12,2 □ sążni pańskich pól	.	.	343	—	—	16 ½
18	detto 109 detto łąk	.	.	40	—	—	38 ½
1	detto 12,4 detto ogrodow	.	.	5	—	—	58 ½
18	detto 7 detto pastwiska	.	.	6	—	—	45
	Dochod z propinacyi po odtrąconym czopowym	.	.	96	—	—	—
	detto z młyna	.	.	30	—	—	50
				<hr/>			
				summa intrat	803	—	47

Rubryki wydatkow

	Podatek dominikalny	.	.	26	—	—	—
	Militarny	.	.	1	—	—	—
	Dziesięcina Proboszczowi w Lubzynie rocznie	.	.	2	—	—	30
	Koszty na rząd czyli Regię nie odtrącaią się, ponieważ do- chod z gruntu na proste czynsze wyrachowany jest, na utrzymanie zaś pozytecznych budynkow 10 od sta od ceny ich po 475 zł. r. odtrącaią się	.	.	47	—	—	30
				<hr/>			
				summa wydatkow	77	—	—
	Odtrąciwszy te expens [od wyżey wyrażonych dochodow zo- staie czystey intraty	.	.	726	—	—	47 ½
				<hr/>			
	Które po pięć od sta rachuiac czynią kapitał	.	.	14535	—	—	47 ½
	Do tego cena lasu po	.	.	1082	—	—	24
	i taxa potrzebnych budynkow po	.	.	1274	—	—	23 ½
				<hr/>			

summa tedy całego kapitału wypada 16892 — — 35 kr.

Opisanie tey wsi razem z otaxowaniem i wyrażonym dochodow wyrachowaniem

każdy chęć kupienia mający w kancelaryi C. K. dobr kameralnych administracyi we wschodniej Galicyi każdego dnia przeyrzeć może, które też akta w sam dzień aukcyi przy przeczytaniu przedazy kondycyi zgromadzonym chęć kupienia mającym do przeyrzenia podane będą.

Od Ces. Kr. dobr kameralnych administracyi we wschodniej Galicyi.

W Lwowie dnia 3go grudnia 1797.

Leopold Heysler, dyrygujący administracyi adjunkt.

Wieś Lubla w Jasielskim cyrkule do funduszu Religii należąca d. 13go Marca roku 1798 we Lwowie w kancelaryi C. K. dobr kameralnych admiiastracyi z rana o godzinie 9 więcey podającemu przedana będzie.

Fiskalna czyli naypierwey wywołać się mająca cena wynosi 31221 zł. ryń. 23 $\frac{1}{2}$ kr. zاتم każdy chęć kupienia mający rytgieltem czyli vadio na 3122 zł. ryń. 14 kr. za które się prowizyi do magać nie może, opatrzoniy byđz powinien.

Rubryki intrat są następujące:

2496 Ceworociągłych dni pańszczyzny po 12 kr.	499 zł. ryń. 12 kr.
7592 dni pieszych pańszczyzny po 3 kr.	379 — — 36 kr.
54 detto detto od komornikow po 3 kr.	2 — — 42 kr.
Za 32 korcy chmielu po 20 kr.	10 — — 40 kr.
108 sztuk przedzy po 15 kr.	27 — — —
Czynsze od gruntu w gotowiznie	20 — — 39 kr.
detto od łąk i ogrodow detto	8 — — —
O 1378 korcow $\frac{3}{8}$ garcow pańskich pol	394 — — 28 $\frac{1}{2}$ kr.
-- 63 detto 9 $\frac{1}{2}$ detto łąk	42 — — 7 $\frac{1}{2}$ kr.
-- 3 detto 6 detto ogrodow	3 — — 49 $\frac{1}{2}$ kr.
-- 3 detto 1 $\frac{1}{2}$ detto pastwiska	— — — 54 $\frac{3}{8}$ kr.
Dochod z propinacyi	387 — — 30 kr.
detto z mlyna	8 — — 48 kr.

summa intrat 1775 — — 26 $\frac{1}{2}$ kr.

Wydatki.

Podatek dominikalny	78 — —
Zamiast dziesięciny	62
Koszt na rząd czyli Regię po 10 od sta	178 — — 32 $\frac{1}{2}$ kr.

summa intrat 318 — — 32 $\frac{1}{2}$ kr.

Odrzuciwszy te wydatki od wyżej wyrażonych dochodow zostaje czystey intraty na.

1466 — — 54 $\frac{1}{2}$ kr.	
Które rachując po pięć od sta czynią kapitał po	29338 — — 5 kr.
Do tego cena lasu	1410 — — 15 kr.
I taxa potrzebnych ekonomicznych budynkow	473 — — 3 $\frac{1}{2}$ kr.

summa tedy całego kapitału jest 31221 — — 23 $\frac{1}{2}$ kr.

Opisanie tey wsi razem z otaxowaniem, i wyrażnym dochodow wyrachowaniem każdy chęć kupienia mający w kancelaryi C. K. dobr kameralnych administracyi każdego dnia przeyrzeć może, które też akta w dzień aukcyi przy przeczytaniu przedazy kondycyi zgromadzonym chęć kupienia mającym do przeyrzenia podane będą.

Od C. K. dobr kameralnych administracyi we wschodniej Galicyi.

We Lwowie dnia 14go grudnia 1797.

Leopold Haysler, administracyi przełożony.

Dobra Niewiarow ze Swidowką, Zieloną i Podogrodziem w Bochnieńskim cyrkule, do funduszu religii należąca dnia 20 Marca roku przyszłego 1798 z rana o godzinie 9 w kancelaryi C. K. dobr kameralnych administracyi we Lwowie naywięcey podającemu przedane będą.

Pierwsza wywołać się mająca cena wynosi 19,934 zł; ryń: 22 $\frac{1}{2}$ kr: zاتم każdy

chęć kupienia mający rytgeldem czyli vadio po 1993 zł: ryn: 27 kr: opatrzone być
powinien.

Rubryki intrant są następujące.

1780. Czworciągłych dni pańszczyzny po 5 $\frac{1}{2}$ kr:	57	Z. R. — K.
2340. Dni pieszych pańszczyzny po 2 $\frac{1}{2}$ kr:	112	— — 30 —
Czynsze gruntowe w gotowiznie	2	— — 13 —
25. Sztuk kaptonow po 7 $\frac{1}{2}$ kr:	4	— — 22 $\frac{1}{2}$ —
3. Kopy 15 sztuk iay, kopa po 10 kr:	—	— — 3 $\frac{1}{2}$ —
300. Sztuk przędzy po 1 $\frac{1}{2}$ kr:	6	— — 15 —
Od 288 morgow 971 $\frac{1}{2}$ □ sążni pańskich pol przy Niewiarowie czystego pożytku	573	Z. R. 59 $\frac{1}{2}$ K:
Od 37 morgow 763 □ sążni przy Podogrodzie	84	— — 45 —

658 — — 44 $\frac{1}{2}$ —

Od 21 morgow 900 □ sążni pańskich łąk przy Niewiarowie	32	— — 40 $\frac{1}{2}$ —
5 detto 1593 Podogrodzie	9	— — 5 —

41 — — 45 $\frac{1}{2}$ —

W pastwiskach przy Niewiarowie 11 morgow 137 □ sążni
Podogrodzie 4 . 134

razem 15 . 1478

5 — — 18 $\frac{1}{2}$ —

Od Niewiarowskiego młyna na dwa kamienie, i od tamecznych pańskich więcey iak 6 morgow zawierających gruntow	40	— — 30 —
Dochođ z propinacyi odrząciwazy nakłady	77	— — 33 $\frac{1}{2}$ —

Summa dochodow 1024 — — 44 $\frac{1}{2}$ —

Rubryki wydatkow.

Zamiast dziesięciny do skarbu funduszu religii w Nie. otomnicach rocznie	9	— — 45 —
Koszt na rząd czyli regie po 19 od sta od owey intraty	102	— — 28 $\frac{1}{2}$ —
Podatek dominikalny	99	— — 22 —

Summa wydatkow 211 — — 35 $\frac{1}{2}$ —

Odrząciwszy te wydatki od wyżej wyrażonych dochodow zostaje rocznie czystego dochodu 813 zł. r.		
9 $\frac{1}{2}$ kr. które po 5 od sta rachując daia kapitał	16263	— — 5 —
Do tego cena lasu	2107	— — 30 —
i Taxa potrzebnych budynkow	1563	— — 47 $\frac{1}{2}$ —

Summa tedy całego kapitału wypada 19934 — — 22 $\frac{1}{2}$ —

Otaxowanie z wyrażonym dochodow wyrachowaniem każdy chęć kupienia
mający w Kancellaryi C. K. dobr kameralnych administracyi każdego dnia przyrzec
może, które też akta w dzień aukcyi wszystkim zgromadzonym chęć kupienia mają-
cym do przyrzeczenia podane będą.

Od C. Krol: dobr kameralnych administracyi we wschodniej Galicyi.

W Lwowie dnia 3 grudnia 1797.

Leopold Haysler, administracyi przełożony.

Imieniem C. K. tadow szlachec: Krakows: zachod: Galicyi oznaymuie się P.
Bogusławowi Rożyckiemu dobr Karczow i Kapie dziedzicowi edyktem niniejszym: iż
Marcin Pawłowski ze wsi Skrzypaczowic u tychże sądow Krakows' o zapłacenie 22
czet: zł: przeciw niemu notę podał, i opomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, do-
praszał się. Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie oskarżony zostaje, albo

czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znayduie się, temuż P. Bogustawowi Roży-
ckiemu tuteyszego patrona Miłkowskiego, z jego niebespieczeństwem i jego kosztem,
kuratorem postanowily, z którym proces, podług przepisaneho dla C. K. państw dzie-
dzicznych sadownictwa rozpocząty i ukończony będzie; przeto on niniejszym
edyktem, tym końcem upomina się ażeby dnia 28 kwietnia 1798 r. o godzinie 10 z
rana do procesu usznego sam się stawily, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody te-
kuratorowi wyznaczonemu wczesnie przestał, albo nakoniec innego sobie patrona o-
brał i tego sądom tuteyszym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa uży-
wał, które do poparcia swej sprawy najskuteczniejszymi bydy sądzi: ile że w
przeciwnym przypadku, wypadki nie pomyslnie z zaniedbania i zwłoki wyniknąć mo-
gące, sobie samemu przypisać będzie winien. Tak bowiem prawa dla C. K. krajow
dziedzicznych opiewaia.

Z Rady C. K. sądow siałach: Krak. zachod: Galicyi.
Dnia 27 Stycznia 1798.

W niebytności JW. Prezesa:

Piekarski mp.

Jos. Nob. a Cronenfels mp.

Gellinek mp.

Podług od Przesw. C. K. salin dyrekcyi pod dciem 14 currentis zasłzey dyspo-
zycyi, będą wszystkie w roku terażniejszym z solą do magazynow zachodniej Gali-
cyi nadwiślanych J. C. Kr. Mci splywać mające galary, na dniu 20tym następuiącego
miesiāca marca r. b. o godzinie 9tej z rana w tuteyszym C. Kr. urzędzie sptawu Solne-
go tu na komorze dawniey celney teraz się znayduiący, więcey dajācemu (plus of-
ferenti) przez licytacyā odrpedane. Wszczyz tedy rzedzonę kupnā sobie zyczą-
cy do tego aktu, na czas, i mieysce wyżej oznaczone się zapraszają, którym na wstę-
pie do wspomnionego urzędu, dalsze warunki natychmiast wiadomo uczynione
będą.

Przez C. K. urząd sptawu Solnego w Podgurzu dnia 16 lutego 1798 roku.

Ferner de Ferenberg

*C. K. sptawu Solnego urzędu kommissarz
Gozdowski. Kontroler.*

Z C. K. pełnomocney Zadwerney kommissyi Galicyi zachodniej.

Znacznā liczbā dobr rządowych ma bydy sprzedana albo w dzierżawę wieloletnią pnszozoną.

Podług naywyższego nadwornego dekretu dedato 8. ianuarii raczyła Jego Cesarsko-Krolewska
Apostolska mość naytāskawiey rozporządzić, ażeby końcem uwolnienia kraiu od obszerney administracyi
dobr, wszystkie owe rządowe dobra we wszystkich dziedzicznych prowincyach, które osobliwszy
wzgląd pod nieposredniczym dozorem publiczney administracyi trzymać nie doradza, od czasu do
czasu sprzedane lub w wieloletnią dzierżawę puszczone były tudzież, że dla iak tylko bydy możenay-
mnieyszego skrocenia manipulacyi interesow dobra takowe tyeżących, oraz dla dopuszczenia kupcow
lub dzierżawcow do predkiey niewzruszoney possessii tychże dobr osobnā nato wyznaczona bydy ma
kommissya z przybraniem do niey główney rządowej kontrolli inadworney kamer-prokuratury, pod
prezydencyā C. K. finansowego ministra, która to kommissya z owych w kaźdey dziedzicznej prowincyi
leżących rządowych i publicznych funduszowych dobr te, które do przedaży lub puszczenia w dzier-
żawę przyzwolitesā, wybierze, a tak względem wyboru, iako teź dla niewystawienia na potym knp-
cow lub dzierżawcow na niepewność, takież i względem sposobu, iak cena poprzednicza ułożona i
względem formalności i porządku, iakiemi licytacyā takowych dobr przedsięwzięta bydy ma, Nayia-
śnieszemu Panu poda projekt.

Według tego przepisu uskuteczniōnā będzie zaty m na ten czas licytacyā tych dobr; Jego C. K. A. Mość
raczyła wszelako wyżej rzedzoney kommissyi nadać moć, wosobliwszych przypadkach w ktorychby życzący
takowego kupnā lub dzierżawy, czyli to ciż kraiovi czyli cudzoziemcy sā, o wypuszczenie oznaczonych dobr
starali się, aby tym podobne petyzye natychmiast na rozway wzięte, i Nayiasnieszemu Panu projekt
licytacyi takowych dobr nawet i wezesniey iakby na nie koley przypadła, podany był.

Nayiasniejszy Pan chce oraz naytāskawiey dozwołić, ażeby przy sprzedaży takowych rządow-
ych dobr trzecia część ilości przedaźney czyli tak zwanego Grosza kupnego w 4. lub 5. procentowych
publicznych rządowych i stanowych skarbowych obligacyach al pari przyjeta była.

Na koniec ma być za sprzedane dobra kameralne wyprowadzona summa, stosownie do wyraźnego rozkazu Najwyższego, tym samym sposobem w fundusz załatwienia długów krainowych, który po skończonej wojnie założony będzie, włożona, iakim summy za sprzedane dobra publicznych funduszów wybrane zawdy majątkowi pierwiastkowemu swych funduszów przywroczone być muszą, w tym więc zamiarze włożyła J. C. K. A. moc instancyi nadworney finansowey za osobliwszy obowiązek, ażeby ściśle nad tym czuwała, by summy za sprzedaż takowych dobr rządowych spływaiące żądnym prawem z dochodami pobocznymi zmieszane, lecz w obliczeniu osobnym utrzymywane, i wedle rozmaitości dobr, za które przechodzą, względnie tym funduszem oddawane były, do których należą, lub którym przeznaczone są.

Rownież z tym iako dla wykonania tego najwyższego zlecenia kommissya do tego wyznaczona przy C. K. nadworney instancyi finansowey natychmiast złożona została, i już wyborem dobr sprzedać lub w dzierżawę pusić się mających; i ułożeniem cen sprzedaży zatrudniać się poczęła; tak też podaje się ta najwyższa uchwała J. C. K. A. mości niniejszym publicznie do powszechney wiadomości. w Krakowie dnia 26. stycznia 1798.

Jan hrabia de Wagensperg.

Dla zaprowadzenia ściślejszey komunikacyi między miastami Lwowa, Krakowa, Wiednia i innymi miejscami w krajach Cesarskich, i dla tym większego przez to ułatwienia handlu, J. C. K. Mci skarkowa i handlowa kancelarya, stosownie do Nadworney dekrety d. 2 października roku przeszłego i d. 21 stycznia bieżącego roku, raczyła postanowić, że od d. 1 marca b. r. zamiast co 14 dni chodzącego dotąd między Lwowem i Krakowem delizansu, czyli wozowey po-żyły, będzie co 8 dni chodził, i tak urządzony będzie, że Lwowski delizans wiedzny tygodnia z Cieszyna na Weikirchen, a w drugim na Opawę do Ołtumnca stawać będzie i tym sposobem żnowa nazad.

O tym Najwyższym urzędzeniu uwiadomia się Publikum, z tym dodatkiem, że czas odchożenia i przybywania delizansu zostanie się ten sam iak dawniey, i stosownie do niego 1wszy delizans odeydzie do Lwowa wtąd d. 1 drugi d. 8, a trzeci d. 15 marca i t. d. a z tamtąd przybędzie 1wszy d. 2, drugi d. 9, a trzeci d. 16 marca, i zaraz do Wiednia ekspedywany będzie; zaczynym podrotni muszą się dzień przed tym zgłaszać, równie iako i pakiety, pieczędże &c. oddawane być muszą. W Krakowie e. 8 lutego 1798.

Z C. K. Delizansowey ekspedycyi.

Habel.

Winkler

Delizansu exp. Kontrol.

Cef. Krol. Galicyi zachodniey sądy Szlacheckie krakowskie, wszystkich, którym o tem wieździeć należy, niniejszym uwiadomiają, że po JW. Imię Panu hrabim Auerspergu, który do prześwieźsądów appellacyynych iest przeniesiony, w tychże Ces: Kro: sądach szlacheckich, C. K. konsyliarza miejsce wakuie; dla czego wszystkim tym, którzy tego urzędu dostąpić pragną, i do osiągnięcia iego zdawnym się być sądzą, zaleca się: by żądania swoje iego stosownie do rozdziału XL. sądownictwa ułożone, przed końcem lutego roku bieżącego tu do C. K. sądów szlacheckich podali, gdyż późniey podane bezskuteczne będą. W Krakowie d. 3 Lutego 1798 roku.

W niebytności JW. Prezesa:

Franciszek Borgiasz Piekarski.

Darowski.

Olechowski.

Z Rady Cef. Krol. sądów szlacheckich Krakowskich zachodniey Gallicyi.

Elsner.

Z Srony C. K. Pełnomocney Komissyi Zadworney Galicyi Zachodniey, O Przeniesieniu Sandomierskiego Rewizoryatu do Krasnika, i o nadaney tamteyszym Kupcom łasce" donosi się niniejszym.

Nadworney dekretem pod 10. grudnia r. p. zostało pozwolono, że zostaiący dotąd w Sandomierzu rewizoryat Celny do Krasnika przeniesiony, i Kupcom Krasnickim, iezeli znaczny handel transitowy prowadzą pozwolono być może, towary na ten koniec przeznaczone, tamże na kilka niedziel, iednak pod ściśleym urzędowym przypieczętowaniem wspólnym, składać. Gdy z tym to przeniesienie, iako też i nadanie łaski w miesiącu lutym tego roku uskutecznione być ma; podaje się przeto ta odmiana niniejszym do powszechney wiadomości. W Krakowie dnia 22. Stycznia 1798.

Pawel baro a Martini